

Ego Benedictus de Molino consiliarius manu mea subscripsi 10
Ego Beneto de Ghecijs notarius ducatus Veneciarum scriba de mandato
dictorum dominorum consiliariorum predictum consilium cancellauī. 12

17

Ὁ νῦν ἐκλεγόμενος ρέκτωρ Χανίων, ὀφείλει νὰ παρουσιασθῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, καὶ νὰ ἀναχωρήσῃ
μετὰ τῶν κατέργων τὰ ὁποῖα θὰ μεταφέρωσιν ἱματισμόν. 1323, Δεκεμβρίου 20.

F^o 122^r

Millesimo trecentesimo XXIII, die XX Decembris. 1

Quod rector Canee nunc fiendus teneatur respondere infra tertium diem, et
ire cum galeis, que debent portare drappariam. Et si consilium etc. 3

18

Ἐπειδὴ πολλὰ ὀφφίκια καὶ καστελλανίαι Κρήτης δίδονται λόγῳ χάριτος, οἱ λαμβάνοντες δὲ δὲν
μεταβαίνουνσιν ἐγκαίρως εἰς τὰς θέσεις των ἐν Κρήτῃ, ἀλλὰ παραμένουσιν ἐν Βενετίᾳ ἐκλεγόμενοι
εἰς ἄλλα ὀφφίκια καὶ διοικήσεις, ἀπολαμβάνοντες ταῦτα, κατόπιν δὲ μεταβαίνουνσιν εἰς Κρήτην
ὅταν θελήσωσιν, ὅπερ δὲν εἶναι πρέπον, ἀποφασίζεται ὅπως ἐάν τις λάβῃ ὀφφίκιον ἢ καστελ-
λανίαν ἐν Κρήτῃ λόγῳ χάριτος ἐκλεγῇ δὲ ἐν Βενετίᾳ εἰς ἄλλο ὀφφίκιον ἢ διοίκησιν καὶ ἀπο-
δεχθῇ τοῦτο, νὰ μὴ ἔχῃ δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ἐν Κρήτῃ, ἐπὶ πλέον δὲ ἐάν ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀφ' οὗ
ἐγένετο εἰς αὐτοὺς ἡ χάρις, δὲν ἐλήφθησαν ἐπιστολαὶ των ὅτι ἀνεχώρησαν μεταβαίνοντες εἰς
Κρήτην, νὰ ἀνακαλεῖται ἡ δοθεῖσα εἰς αὐτοὺς χάρις. 1324 Μαρτίου 25.

F^o 129^r

Millesimo trecentesimo XXIII, die XXV Marcij. 1

Cum sepe fiat gracia multis de officijs et castellanie Crete, qui non uadunt
per bonum tempus in Cretam, sed stant hinc et eliguntur in aliis officijs et regi-
minibus et stant in eis, et post modum uadunt in Cretam, quando uolunt, quod
non est conueniens; capta fuit pars, quod si aliquis decetero habens aliquam 5
graciam de officio uel castellania Crete fuerit electus hic in officio uel regimini
aliquo, si illud acceptauerit, sit statim extra illud quod haberet in Creta; et insu-
per si habentes de gracijs predictis infra unum annum postquam gracia facta sibi
erit, non acceperint litteras suas, et recesserint pro eundo in Cretam, sit foris 10
de dicta sua gracia. Et si consilium etc.

19

Οἱ ρέκτορες ἐπανερχόμενοι ἐν Βενετίᾳ ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι πρὸς τὸν Δόγην, ἔκθεσιν τῶν ἀναγ-
κῶν τοῦ τόπου τῆς διοικήσεώς των. Ἐπειδὴ ὁμῶς συνήθως ἐπὶ τῶν προτεινομένων ἐλάχιστα ἢ
οὐδὲν ἐνεργοῦνται, ἔνεκα τῶν ἀπασχολήσεων τῆς μεζονος καγκελλαρίας, πρὸς ζημίαν τῆς κοι-
τητος καὶ τῶν μερῶν ἐκείνων, ἀποφασίζεται ὅπως τοῦ λοιποῦ οἱ σύμβουλοι ὀφείλουσι νὰ παρα-
δίδωσι πρὸς τοὺς προνοητὰς τῆς κοινότητος τὰς ἐκθέσεις τῶν ρεκτόρων, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν
ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς των. Ἐπίσης πρέπει νὰ ὑποβληθῶσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ὅσαι εὐρίσκονται
ἐν τῇ γραμματείᾳ, ὅπως οἱ προνοηταὶ συσχεφθῶσι καὶ προβλέψωσι περὶ ὅλων τῶν ἀναφερομένων,

ὑποβάλλοντες ἐγγράφως τὰς γνώμας των ἐντὸς μηνὸς πρὸς τὸν Δόγην καὶ τοὺς Συμβούλους του, μεθ' ὧν θὰ συζητήσωσι τὰ ζητήματα, οὗτοι δὲ ὀφείλουσι νὰ γνωματεύσωσιν ἐντὸς τεσσάρων ἡμερῶν. 1325, Ἰουνίου 16.

F^o 154^r

Millesimo trecentesimo xxv, die xvi Junij.

Cum rectores, qui mittuntur pro communi Veneciarum, teneantur in suo redditu dare in scriptis domino Duci que credunt utilia pro terris et locis suorum regiminum, et super scripturis per eos datis sepe modicum, aut nichil provideant, forte propter occupationes plurimas curie maioris, quod uerti posset in preiudicium et dampnum communis, et dictarum terrarum; uadit pars, quod consiliarij teneantur de cetero omnes scripturas dictorum rectorum dari facere prouisoribus communis, infra terciam diem postquam in curia fuerunt presentate, et ille que nunc sunt in curia mittantur eis infra terciam diem super quibus dicti prouisoires
5
10
15
examinare, consulere et prouidere debeant et teneantur, et suum consilium facere poni in scriptis, et cum eo uenire ad dominum Ducem et consiliarios infra unum mensem postquam scripturas habuerint, et querere consilium et consilia sibi dari, ubi predicta debebunt, et poterunt terminari, et consiliarij infra quartum diem dare teneantur consilium eis, postquam illud petierint; et possint prouisoires ponere partem et partes in dictis factis sicut eis uidebitur. Et si consilium etc.

ΣΧΟΛΙΑ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΠΑΡΑΛΛΑΓΑΙ

Οἱ αὐξοντες ἀριθμοὶ τῶν σημειώσεων, ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὸν αὐξοντα ἀριθμὸν τῶν ἀποφάσεων.

Σημείωσις. Αἱ ἀποφάσεις αἱ ἀφορῶσαι διορισμοὺς ἢ ἄλλας ἐπονσιώδεις παροχὰς λόγῳ χάριτος, παρατίθενται ἐν Ἑλληνικῇ περιλήψει μόνον, παραλειπομένου τοῦ κειμένου.

1. Τὸ ζήτημα τοῦ σίτου ἀπασχόλει πάντοτε τὸ Μεῖζον Συμβούλιον, καθὼς καὶ τὴν Γερουσίαν, διότι ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ ἀνάγκη αὐτοῦ ἦτο ἄμεσος, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἦτο εὐκολος ἡ κατάχρησις. Ἡ προκειμένη ἀπόφασις περιορίζει τὴν δικαιοδοσίαν τῆς εἰδικῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ τοῦ σίτου, ἡ ὁποία τίθεται ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Δόγη, τῶν Συμβούλων του, καὶ τῶν Προέδρων τῶν 40, εἰς τὴν εἰδικὴν περίπτωσιν προμηθείας σίτου ἐκ τοῦ Εὐξείνου, τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κρήτης.

2. Εἰς τὸν ἐξαγόμενον οἶνον ἐκ τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς εἰς Βενετίαν ἐπεβάλλετο ὁ κεκανονισμένος δασμός, εἰσαγόμενος δὲ ἐν Βενετία ἐπεβαρύνετο δι' ἑτέρου εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ, ὁ ὁποῖος ἠδύνατο νὰ καταβληθῇ καὶ κατὰ τὴν ἐξαγωγήν εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Φαίνεται ὅμως ὅτι οἱ τελῶναι καταχρώμενοι τῆς ἐξουσίας των ἐφορολόγουν τὸν οἶνον κατὰ τὴν ἐξαγωγήν του ἐκ Βενετίας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μὴ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν γενομένην καταβολὴν κατὰ τὴν εἰσαγωγήν.

3. Αἱ προστατευτικαὶ αὗται διατάξεις ὑπὲρ τῶν ἐπαγγελματιῶν προϋποθέτουσιν ἐνεργείας αὐτῶν τούτων τῶν ἐπαγγελματιῶν, ἀλιέων καὶ ἰχθυοπωλῶν, ἕνεκα τῶν καταχρήσεων τῶν ρεκτόρων, ἐπὶ